

Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól! Ámen!

Kezdő ének: 163. dicséret 1., 2., 3. versei

- 1. Örvendj mi szívünk, Mikor ezt halljuk: A templomba mégyünk, Hol Úr Istennek Szent Igéjét halljuk.*
- 2. Megállnak lábunk, Örök Úr Isten, A te templomodban És tiszta szívvel Dicsérünk mi téged.*
- 3. Áldd meg, Úr Isten A te népedet, Kik téged szeretnek, Tartsd meg közöttünk A gyülekezetet.*

Elő ima: Mennyei Atyánk a Jézus Krisztus által! Hálával a szívünkben jövünk eléd ma is, mert tudjuk, hogy te vagy az Egyetlen békességünk. Köszönjük, hogy vezérelsz bennünket utainkon és mindig útmutatást adsz kétségeinkben és félelmeinkben. Hálásak vagyunk, hogy az otthonaink magányában sem hagysz el bennünket. Te látod, hogy milyen kiüresedettek napjaink személyes kapcsolataink hiányában, Te mégis betöltesz minket Atyai szeretetteddel és meg áldasz naponként nyugalmaddal nehézségeink között. Bocsásd meg nekünk Urunk, hogy bűneink miatt eltávolodunk Tőled. Bocsásd meg, hogy nem látjuk meg saját telhetetlenségünk miatt a mindennapi természetesen vett kegyelmi ajándékokat. Add Urunk, hogy kinyíljon a szemünk tisztán látásra, hogy így tudjuk meglátni a valódi értékeket, a szeretetet. Tedd Urunk nyitottá mind a szívünket, mind pedig a lelkünket az Ige befogadására és megtartására. Ámen.

Textus: *Ez a Mózes mondta Izrael fiainak: Prófétát támaszt nektek az Isten testvéreitek sorából, mint engem is. Ő volt, aki a pusztai közösségből érintkezett az angyallal, aki a Sínai-hegyen szólt hozzá. Ő kapta meg az életet adó szavakat, hogy továbbadja nekünk. (ApCsel 7, 37-38)*

Kedves Testvérek!

István vértanú példája mindannyiunk számára ismert. De mégis mit jelent tanúnak lenni, mit jelent Krisztust hitelesen szolgálni?

István, Mózes és Jézus példája sok összefüggést mutat mind a nép reakciójával, mind pedig a csodatételekkel kapcsolatban. István védőbeszédet mond, ami valójában maga a jézusi üzenet, amit történeti példákon mutat be a nép számára. Legfontosabb üzenet az, hogy Krisztus a feltámadása után sem hagyott bennünket egyedül, s halála által teljesedett be az ígéret. A Szentlélek tüze által hívja el Jézus embereit, akik akkor is, és ma is tovább viszik az örömhír üzenetét. Így volt ez Istvánnal is, akit az Úr megtöltött Lelkével és így tudott bizonyosságot tenni ennyi ember előtt, tudva azt, hogy ennek bizony súlyos következményei lehetnek. A következmény meg is lett, hihetetlen nagy haragot váltott ki az őt hallgatókból, akik ezután ki is vonszolták a városon kívülre.

Képzeld el, hogy ott áll előttünk ez az ember, akinek az arcán látszik, hogy meg van telve Lélekkel, szinte látszódik arcán Jézus képe. Kiáll a sokaság elé István nagy bizottsággal, hitében megerősödve, ugyan azt a Jézust követve, mint akit mi is követünk. Fel kell tennünk a kérdést magunkban, hogy hiteles tanúi vagyunk-e Krisztusnak? Hitelesnek lenni annyit jelent, hogy tudok tanúságtételt tenni, még akkor is, ha tudom, hogy következményei lehetnek. Nem számít milyen nyomást mérnek ránk a környezetünkben, nem számít az sem, hogy az emberek esetleg ítélkező szemmel néznek ránk, tartalmában a tanúságtételnek akkor sem szabad változnia. A mi kezünkben van a döntés, vagy hallgatunk, vagy pedig megvalljuk Jézust. Az

utóbbi bizonyára konfliktusokkal jár, de az bizonyos hogy kapcsolatunk egyre erősebb és mélyebb lesz Urunkkal.

Békességet kell teremtenünk nekünk, a népünk között, úgy, mint ahogyan Mózes is megtette ezt azért, hogy népének felemelkedését elindítsa. Ebben a csodálatos szabadító munkában Isten Mózesnek is adott szerepet, és Mózeset is alkalmassá tette a szolgálatra, mint ahogyan minket is alkalmassá tesz feladatainkra. Álljunk hát készen mi is erre a szolgálatra, hogy a Lélek által minket és formálhatóvá tegyen az Úr és töltsön meg bennünket jósággal, kegyelemmel, együttérzéssel, jó szívvel, tisztán látással és bátorsággal, hogy készek legyünk a tanúságtételre. E szerint kell magunkat is megvizsgálni, hogy jó tanúk tudjunk lenni. Ámen.

Utóima: Kegyes Atyánk! Köszönjük, hogy ma is megszólítottál bennünket Szent Igéd által és az üzeneted által újra épülhettünk szívünkben. Megvalljuk Urunk, hogy nehéz megküzdünk minden nap azzal, hogy környezetünk elé anélkül tudjunk kiállni, hogy ne foglalkoznánk az ítéletekkel, nehézségekkel. Te valóban megszólítasz bennünket Urunk és feladatainkban is megerősítesz. Tégy minket alkalmassá arra, hogy Istvánhoz hasonlóan tudjon szólni a szánk, tudjunk igazán jó tanúid lenni, ugyan ezzel a biztonsággal és erős hittel. Erősíts meg minket hivatásunkban, tanulmányunkban. Légy velünk Urunk így az évvégéhez közeledve kétségeink között. Áld meg Urunk a súlyos betegeket, légy ott a betegágyak mellett. Add, hogy újra közeledhessünk egymáshoz félelmek nélkül. Tégy minket jó Krisztusi közösséggé és tanúvá, Szent Fiad nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

***Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved,
jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is;
mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól;
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.
Ámen.***

Záró ének: 248. dicséret: 1., 2. versei

1. A csillagos égnek seregei ott fent :/: Tündöklő fényükkel dicsérik az Istent. Az egek boltjai alatt forgó világok Mély bölcsességről beszélő bozonságok. Az Ő szavára lett tenger, hegy, fűvek és fák Jóvoltát s erejét szüntelenül kiáltják.

2. Hát én, kibe lelket a jó Teremtő tett, :/: Némán vesztegeljek s ne dicsérjem őtet? Nem, sőt minden lelki erőmet összeszedem; Elmémnek szárnyain székihez emelkedem; Szólok, s ha tétováz rebegése nyelvemnek, Könnyeim tanúi lesznek tiszteletemnek.

Áldás: Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön-örökké. Ámen. (2Pét 3,18)